

[Holstein.]

ærede Socialminister, for ingen her i Salen kender de Sager og de Spørgsmaal bedre end den højtærede Socialminister.

Jeg vil for mit Vedkommende sige, at jeg paa dette Omraade er at træffe, hvor jeg altid har været, hvor jeg stod i de første Aar af Venstreregeringens Tidsafsnit fra 1920—24, hvor jeg har staaet siden under vekslende Ministerier, og hvor jeg har staaet til det sidste under den store Nedsæringskampagne. Saa vidt jeg husker, var der konservative Udvalgsmedlemmer i Udvalget om Invaliderenten, der i 1921 udtalte, at selv under en Deflationsperiode, som vi den Gang havde for Øje, ansaa de ikke 800 Kr. for en Invalid, for et Samfundsmedlem, der uforskyldt havde mistet to Trediedele af sin Arbejdsevne, for at være et urimeligt stort Beløb. Siden har jo Piben faaet en anden Lyd, og det maa de om, som forandrer Pibens Lyd; man har jo Lov at skifte Mening. Men hvad mig angaar, da staaer jeg nu, hvor jeg stod, og hvor de Konservative stod, og hvor Venstre stod i 1920—21.

Men jeg vil samtidig gerne have Lov at sige, at hvis det er den højtærede Regerings Hensigt at gennemføre en Reform af denne Del af den sociale Lovgivning og skaffe Midlerne dertil ved Hjælp af Ophævelse af den af den forrige Venstreregering indførte Formueskattenedsættelse, saa vil jeg ikke være med. For jeg ser ikke, der er noget Fremskridt i at ophæve en Uret ved at indføre en anden; vi kan alle sammen ophæve en Uret ved at begaa en ny, men Statskunst er det ikke.

Naar den højtærede Finansminister nu jubler saa højt over, at denne Skattenedsættelse er kommet en lille Kreds af Velhavere i vort Samfund til gode, vil jeg spørge, om det i og for sig skattemæssigt og set ud fra en Retfærdighedsbetragtning er noget Bevis for, at denne Lov er urimelig og vilkaarlig.

Lad os tage et Eksempel blandt de Formueejere, som den i særlig Grad er kommet til gode — det indrømmer jeg — ved Siden af Aktieselskaberne, nemlig de store Jordbrugere.

Lad os sætte, at en Mand har købt eller arvet et Gods under Højkonjunkturerne i 1924 f. Eks., overtaget det til Ejendomsskyldværdien, hvad man paa den Tid maatte anse for et meget velbetænkt Køb af Landejendom, og lad os sætte, at han i de Aar, der er gaaet fra 1924 til nu, som Følge af Venstres hasarderede Valutapolitik har lidt et Tab — hvad den danske

Venstre-Landmand jo er Venstres Ministre saa taknemmelig for, Venstre er jo et taknemmeligt Folkefær, naar det gælder dets egne politiske Førere —, lad mig sætte, at han har haft et Tab alene ved Nedgangen i Ejendomsskyld paa op imod 700 000 Kr., og at han af dette Beløb betaler Arveafgift og Formueskat efter højeste Skala, lad mig endvidere sætte, at han i det forløbne Aar foruden Tabet paa Ejendommens Værdinedgang har haft Mund- og Klove-syge to Aar i Træk, har haft smitsom Kastning i sine Besætninger, har haft to usædvanlig daarlige Høstaar som Følge af ekstraordinær Nedbør, saa at hans Høst er blevet langt under det normale, er det saa rimeligt, at en saadan Mand skal svare Formueskat i de højeste Progressioner, uanset, at hans Indtægter paa Grund af Aarsager, som han er ganske uden Skyld i og slet ikke Herre over, er fuldkommen ude af Stand til at betale en Brøkdel af det, han skal betale i Formueskat og Skat paa fast Ejendom?

Synes den højtærede Finansminister, at det er rimeligt, at det er billigt, selv om det er en Millionær? For det kunde vel ogsaa tænkes, der var Mulighed for, at man ogsaa kunde gøre Rimeligheds- og Billighedsbetragtninger gældende, naar det drejer sig om Millionærer, og ikke blot naar det drejer sig om Arbejdere. Og tror den højtærede Finansminister virkelig, at Samfundet økonomisk er tjent med at opretholde en Formuebeskatning som den, vi har her i Landet, uden Hensyn til Formuens Afkastningsevne?

Jeg vil bede den højtærede Finansminister om at undersøge og her for Tinget rede-gøre for — og interessere Spørgsmaalet ikke den højtærede Finansminister, nærer jeg ikke Tvivl om, at det vil interessere det konservative Folkeparti —, hvorledes hans Partifæller og det liberale Parti i Sverige i det sidste Aar har stillet sig til den direkte Beskatning. I Sverige er Beskatningen af Formue ganske anderledes lempelig, end den er her i Danmark, og dog har de været med til Aar efter Aar at nedsætte den, saa vidt mig bekendt med 15 pCt. i Fjor og med 10 pCt. i det foregaaende Aar.

Jeg vil gerne minde om, at den daværende Finansminister, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, da jeg i 1927 forelagde Skattelovforslag, som tilsigtede en Skatteomlægning til Lettelse af de direkte Skatter ved at forøge Beskatningen af det unødvendige Forbrug af Luksusartikler, ikke i videre, men i allervideste Forstand, udtalte, at selv om man gik til Nedsættelse af